

Хитрик Ю.М.
до роботи
14.07.2017

**БУДИЩЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ РАЙОН ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ
7 СЕСІЯ VII СКЛИКАННЯ
РІШЕННЯ**

від 22 червня 2017 року

село Будище

№14-7/УП

Про встановлення та затвердження
ставок податку для земель трубопровідного
транспорту та інших земель яким
не проведено грошову оцінку

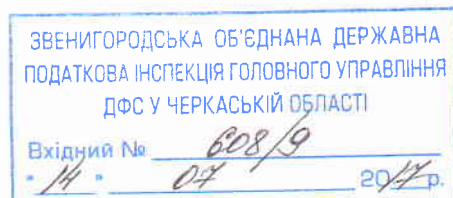
Відповідно до ч.1 статті 59 пун.24,35,ст. 26 Закону України «Про місцеве
Самоврядування в Україні»,ст.7.8.10.12 розділу I, розділами
XII, XIV, підрозділом 8 та пунктом 33 підрозділу 10, розділу XX Податкового
кодексу України, Будищенська сільська рада
в и р і ш и л а :

1. Встановити та затвердити ставки податку для земель трубопровідного транспорту;
 - 1.1 в межах населеного пункту – 3% від вартості грошової оцінки земель;
 - 1.2 За межами населеного пункту – 5% від нормативної грошової оцінки ріллі по області.
2. Встановити та затвердити ставку земельного податку для інших земель за межами населеного пункту грошова оцінка яких не проведена -5% від нормативної грошової оцінки ріллі по області.
3. Контроль за виконанням рішення залишаю за собою.

Сільський голова

В.Л.Кулик.

Хитрих Ю.М.
до роботи
14.07.2017

БУДИЩЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ РАЙОН ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ
14 СЕСІЯ VII СКЛИКАННЯ
РІШЕННЯ

від 22 червня 2017 року

село Будище

№ 17-2/VII

Про встановлення місцевих податків і зборів
на 2018 рік на території Будищенської сільської ради

Керуючись статтями 140, 146 Конституції України, статтею 12 Податкового кодексу України, із змінами внесеними Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII, Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», постановою Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 р. № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування», відповідно до пункту 24 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань планування бюджету та фінансів, Будищенська сільська рада **в и р і ш и л а**:

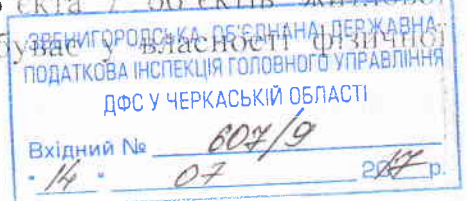
1. Встановити на території села Будище наступні податки:
 - податок на майно, який складається з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки,
 - транспортний податок,
 - плата за землю;
 - єдиний податок.
2. Встановити на території села Будище наступні збори:
 - збір за місця для паркування транспортних засобів;
 - туристичний збір.
3. Встановити ставки місцевих податків та зборів.

3.1. Ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

3.1.1. Для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб в розмірі 0,1% від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. м. площі на рік.

3.1.2. Для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб в розмірі 0,1% від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. м. площі на рік.

3.1.3. Встановити, що база оподаткування об'єкта / об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебуває у власності фізичної особи-платника податку зменшується:

- для квартири незалежно від їх кількості – на 60 кв.м.;
 - для житлового будинку незалежно від їх кількості – на 120 кв.м.
- 3.1.4. Затвердити Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. (Додаток 1).

3.2. Ставка транспортного податку

3.2.1. Встановити транспортний податок на 2018 рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, з року випуску, якого минуло не більше 5 років включно і мас об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см. Та середньоринкова вартість, якого становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) періоду.

3.2.2. Затвердити Положення про транспортний податок (Додаток 2).

3.3. Ставка земельного податку:

3.3.1. За земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі **1 відсотка**:

3.3.2. Для сільськогосподарських угідь: для ріллі, для сіножатей, для пасовищ, для багаторічних насаджень у розмірі **0,3 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки;

3.3.3. Для несільськогосподарських угідь (господарські шляхи і прогони, полесажісні смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель лісогосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурами оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо) – **0,3 відсотка** від нормативно-грошової оцінки відповідних земельних ділянок;

3.3.4. Для земельних ділянок державних та комунальних підприємств промисловості, транспорту, енергетики – **1 відсотка** від нормативно-грошової оцінки відповідної земельної ділянки, окрім земельних ділянок, зазначених у статті 282 та статті Податкового кодексу України;

3.3.5. За земельні ділянки, на яких розташовані індивідуальні житлові будинки, садові і дачні будинки індивідуальні гаражі фізичних осіб у розмірі **0,03 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки;

3.3.6. За земельні ділянки, які перебувають, у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної власності) у розмірі **5 відсотків**, від їх нормативної грошової оцінки;

3.3.7. Орендна плата для земельних ділянок сільгосппризначення встановити: **5 відсотків** від нормативно грошової оцінки відповідних угідь.

3.3.8. Орендна плата для земель комерційного призначення, водного фонду визначити окремою угодою, укладання якої з орендарем з дотриманням обов'язкових наступних умов: мінімальна орендна плата – **не менше 3 відсотків** від нормативно грошової оцінки; максимальна орендна плата – **не більше 12 відсотків** від нормативно грошової оцінки.

3.3.9. Затвердити Положення про плату за землю (Додаток 3).

3.4. Ставки єдиного податку для суб'єктів підприємницької діяльності – фізичних осіб:

3.4.1. Для першої групи фізичних осіб – підприємців у розмірі **10 відсотків** від мінімальної заробітної плати встановленої на 1 січня податкового

звітнього) року:

3.4.2. Для другої групи фізичних осіб – підприємців у розмірі до **20 відсотків** від мінімальної заробітної плати встановленої на 1 січня податкового (звітнього) року.

3.4.3. Затвердити Положення про єдиний податок для суб'єктів підприємницької діяльності – фізичних осіб (Додаток 4).

3.5. Ставка туристичного збору:

3.5.1. Справляння туристичного збору на території с.Будище здійснюється податковими агентами: адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

Ставка туристичного збору встановлюється:

- у розмірі **1 відсотка** від вартості усього періоду проживання (ночівлі) в готелях, кемпінгах, мотелях, гуртожитках для приїжджих та інших закладах готельного типу, санаторно-курортних закладах до якого не включається витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

3.5.2. Затвердити Положення про туристичний збір (Додаток 5).

3.6. Ставка збору за місця для паркування транспортних засобів встановлюється:

3.6.1.

За кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності	0,03% від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітнього (податкового) року за 1 м ² в день
--	---

3.6.2. Затвердити Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів (Додаток 6).

4. У 2018 році звільняються від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка зазначені в підпункту 266.2.1 пункту 266.2 статті 266. Податкового кодексу України, а також об'єкти нежитлової нерухомості, що перебувають у власності комунальних підприємств села, засновником яких є Будищенська сільська рада.

5. У 2017 році звільняються від сплати земельного податку:

- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, Збройні Сили України які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності;

- санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

1. - дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- інші підприємства, установи, організації, заклади, що повністю утримуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

- об'єкти природо-заповідного фонду місцевого значення;

- комунальні підприємства села, засновником яких є Будищенська сільська рада.

6. Рішення сільської ради № 7-2/VII від 23.06.2017 р. "Про встановлення місцевих податків і зборів на 2017 рік на території с.Будище" вважати такими, що втратило чинність з 1 січня 2018 року.

13. Рішення оприлюднити на дошці оголошень Будищенської сільської ради до 15 липня 2017 року.

14. Дане рішення вступає в дію з 01 січня 2018 року.

15. Контроль за виконанням даного рішення здійснюється Звенигородською об'єднаною державною податковою інспекцією головного управління міндоходів у Черкаській області.

Сільський голова

В.Л.Кулик.

ПОЛОЖЕННЯ про плату за землю

1. Загальні положення

Плата за землю встановлюється на підставі пункту 24 частини 1 статті 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", пункту 19 частини 1 статті 64 Бюджетного кодексу України, пункту 12.3 статті 12 та Розділу XIII Податкового кодексу України зі змінами, внесеними Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи" від 28 грудня 2014 року № 71- VIII.

В Положенні про плату за землю визначені обов'язкові елементи для встановлення податку, передбаченні статтею 7 Податкового кодексу України, в інших випадках, не визначених Положенням про плату за землю, застосовуються положення розділу XIII Податкового кодексу України.

2. Платники земельного податку

2.1. Платниками податку є:

- 2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 2.1.2. землекористувачі.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком

3.1. Об'єктами оподаткування є:

- 3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком

4.1. Basis оподаткування є:

4.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України;

4.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (крім земельних ділянок, визначених пунктом 5.2 цього Положення), становить **1 відсоток** від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь – **0,3 відсоток**.

5.2. Ставка податку за земельні ділянки, зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб становить 0,05 відсоток від їх нормативної грошової оцінки.

6. Пільги щодо сплати земельного податку

6.1. Від сплати земельного податку звільняються фізичні і юридичні особи, визначені статтею 281 та статтею 282 Податкового кодексу України.

6.2. Не підлягають оподаткуванню земельні ділянки, визначені статтею 283 Податкового кодексу України.

6.3. Сільська рада може встановлювати окремими рішеннями додаткові пільги щодо оподаткування земельних ділянок.

7. Податковий період

7.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

8. Порядок обчислення плати за землю

8.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

8.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

8.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

8.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

8.5. Нарухування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення - рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він вгравив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення - рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

8.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

8.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму під'яг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 Податкового

кодексу України за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

9. Строк сплати плати за землю

9.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою. У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

9.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводиться щороку до 1 травня.

9.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення. Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України.

9.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

9.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

9.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жиллому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

10. Контроль

Контроль за повнотою стягнення та своєчасністю перерахування плати за землю здійснюють контролюючі органи.

Секретар сільської ради

О.І.Басюра

ПОЛОЖЕННЯ

Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

І. Загальні положення

1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки – це місцевий податок, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки встановлюється на підставі Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року та Податкового кодексу України (ст. 266 Розділ XII).

ІІ. Платники податку

- 2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості на території села Будище.
- 2.2. Якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.
- 2.3. Якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом.
- 2.4. Якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

ІІІ. Об'єкт оподаткування

- 3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.
- 3.2. Не є об'єктом оподаткування:
- а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);
 - б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;
 - в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;
 - г) гуртожитки;
 - г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;
 - д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одиницями матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
 - е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
 - є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
 - ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
 - з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

ІV. База оподаткування

- 4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

V. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

г) пенсіонери;

д) інваліди I-II групи;

з) родини, учасників АТО

5.2. Пільги з податку, що сплачується на території с. Будище з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

- об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;
- об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

VI. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

VII. Порядок обчислення та сплати суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 Податкового кодексу України та пільги наданої Будищенською сільською радою з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 Податкового кодексу України та пільги наданої Будищенською сільською радою з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 Податкового кодексу України та пільги наданої Будищенською сільською радою з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 Податкового кодексу України та відповідні платіжні реквізити, зокрема, Звенигородської міської ради за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

7.3. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.4. Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

7.5. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.6. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування нільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

7.7. У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.8. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.9. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

7.10. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.11. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

7.12. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

7.13. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

VIII. Строки сплати податку

8.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

О.І.Басюра

ПОЛОЖЕННЯ Про транспортний податок

I. Загальні положення

1.1. Транспортний податок – це місцевий податок, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Транспортний податок встановлюється на підставі Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року та Податкового кодексу України (ст. 267 Розділ XII).

II. Платники податку

2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до пункту 3.1. цього Положення є об'єктами оподаткування.

III. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

IV. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пункту 3.1 цього Положення.

V. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

VI. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

6.3. Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.4. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.5. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

6.6. Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.7. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

6.8. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

VII. Порядок та строки сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

7.2. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступас за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації".

Секретар сільської ради

О.І.Басюра

ПОЛОЖЕННЯ Про єдиний податок I та II групи

I. Загальні положення

1.1. Єдиний податок – це місцевий податок, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Єдиний податок встановлюється на підставі Податкового кодексу України (ст. 268 Розділ XII) та Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року.

II. Платники податку

2.1. Платники єдиного податку першої групи - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2.2. Платники єдиного податку другої групи - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1500 000 гривень.

2.3. Дія цього пункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005). Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для третьої групи;

2.4. Для цілей цього Порядку під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;

- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- та відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вишивка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

2.5. Не можуть бути платниками єдиного податку:

- суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор;
- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
- 4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення;
- 5) видобуток, реалізацію корисних копалин;
- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового Кодексу;
- 7) діяльність з управління підприємствами;
- 8) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку;

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату

10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

- фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

- фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

- страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

- суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

- представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

- фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

- суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.6. Платники єдиного податку повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

III. Об'єкт, база та порядок обчислення податку

3.1. Доходом платника єдиного податку є:

1) для фізичної особи - підприємця - дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 Податкового кодексу. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності;

2) для юридичної особи - будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом 292.3 Податкового кодексу.

3.2. При продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

3.3. До суми доходу за звітний період включаються сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, та вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг).

3.4. У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

3.5. Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривнях за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання такого доходу.

3.6. Датою отримання доходу є дата надходження коштів на поточний рахунок (у касу) платника єдиного податку, дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, дата фактичного отримання платником єдиного податку безоплатно одержаних товарів (робіт, послуг).

3.7. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

3.8. У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошових знаків, виражених у грошовій одиниці України.

3.9. Дохід визначається на підставі даних обліку, який ведеться відповідно до статті 296 Податкового кодексу.

3.10. Визначення доходу здійснюється для цілей оподаткування єдиним податком та для надання права суб'єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування.

IV. Податковий (звітний) період

4.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої та другої групи є календарний рік.

4.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

4.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним)

кварталом, у якому таким особам виписано свідоцтво платника єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

4.5. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому виписано свідоцтво платника єдиного податку.

4.6. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до органу державної податкової служби заяву щодо зміни податкової адреси.

V. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку

5.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця. Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

5.2. Нархування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється органами державної податкової служби на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

5.3. Сплата єдиного податку здійснюється за місцем податкової адреси.

5.4. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листоків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

5.5. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до органу

державної податкової служби подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

VI. Строк та порядок подання звітності

6.1. Платники єдиного податку першої і другої груп ведуть книгу обліку доходів шляхом

щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

6.2. Платники єдиного податку першої групи подають до органу державної податкової служби податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені пунктом 295.1 статті 295 Податкового кодексу.

6.3. Податкова декларація подається до органу державної податкової служби за місцем податкової адреси.

6.4. Податкова декларація складається наростаючим підсумком.

Секретар сільської ради

О.І.Басюра

ПОЛОЖЕННЯ

Про збір за місця для паркування транспортних засобів

I. Загальні положення

1.1. Збір за місця для паркування транспортних засобів – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Збір за місця для паркування транспортних засобів встановлюється на підставі Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року та Податкового кодексу України (ст. 268¹ Розділ XII).

II. Платники збору за місця для паркування транспортних засобів

2.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи – підприємці, які згідно з рішенням сільської ради організовують та проводять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

III. Об'єкти оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

IV. База оподаткування збору за місця для паркування транспортних засобів

4.1. Basis оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

V. Порядок обчислення збору за місця для паркування транспортних засобів

5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

VI. Податковий (звітний) період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Секретар сільської ради

О.І.Басюра

ПОЛОЖЕННЯ Про туристичний збір

I. Загальні положення

1.1. Туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету. Туристичний збір встановлюється на підставі Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71-VIII від 28.12.2014 року та Податкового кодексу України (ст. 268 Розділ XII).

II. Платники туристичного збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію села Будище та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

- а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму в с. Будище;
- б) особи, які прибули у відрадження;
- в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);
- г) ветерани війни;
- д) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;
- е) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію Міністерства охорони здоров'я України;
- є) діти віком до 18 років;
- є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

III. База оподаткування

3.1. Basisом справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 ПКУ за вирахуванням податку на додану вартість.

3.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

IV. Податкові агенти

4.1. Справляння збору може здійснюватися:

- а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;
- б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;
- в) податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунок (квитанції) на проживання.

V. Податковий (звітний) період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

VI. Порядок сплати збору

6.1. Збір сплачується до міського бюджету авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28 (29) включно). Суми нарахованих щомісячних авансових внесків відображаються у кварталній податковій декларації. Остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується у строки, визначені для кварталного податкового періоду.

6.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням підрозділу.

VII. Відповідальність платників і контроль за стягненням збору

8.1. Відповідальність за правильність обчислення, повноту утримання, своєчасність перерахування туристичного збору до бюджету покладається на:

- а) адміністрацію готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та інших закладів готельного типу, санаторно-курортних закладів;
- б) квартирно-посередницькі організації, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;
- в) юридичних осіб або фізичних осіб-підприємців, які уповноважуються міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з міською радою;
- г) податкові органи здійснюють контроль за повнотою справляння, правильністю і своєчасністю перерахування туристичного збору до бюджету.

Секретар сільської ради

О.І.Басюра